

RAKENNUSTYYPEIHIN LIITTYVIÄ KÄSITTEITÄ:

Atriumtalo on erillispientalo, jossa L-, T- tai U-kirjaimen muotoinen asunto, johon liittyy kiinteästi tontin muut lisärakennukset ja aidat niin, että ne rajaavat sisäpihan. Se on myös roomalainen asuintalo, jossa huoneet ryhmittyvät sisäpihan tapaisen päähuoneen ympärille.

Erillispientalo on asunnon tai enintään yhden sivuasunnon käsittävä pientalo, joka ei miltei osin liity toiseen rakennukseen. Erillispientalosta tutumpi nimitys on omakotitalo.

Kahden asunnon talossa usein toinen pienempi asunto on rakennettu ullakolle. Se voi sijaita rinnetontilla myös alakerrassa tai pääasunnon kyljessä. Pienemmästä asunnosta voi käyttää myös nimitystä sivuasunto.

Kerrosperiallossa asunnot sijaitsevat osittain tai kokonaan päällekkäin ja asunnoilla on omat sisäänkäyntinsä sekä yleensä oma asuntopiha. Kerrosluku voi vaihdella kahden ja neljän välillä. Tyypillinen kerrospientalo sijoittuu rinteeseen. Tällöin päällekkäisten asuntojen sisäänkäynnit sijoittuvat eripuolelle taloa: ala- ja ylärinteen puolelle.

Kerrostalo on kaksi tai useampia asuntoja käsittävä kaksi tai useampikerroksinen asuinrakennus, jossa asunnot ovat päällekkäin. Käynti asuntoihin on yhteisen porrashuoneen /-käytävän kautta. Kerrostalotyyppejä ovat mm. lamellikerrostalo, pistekerrostalo, luhtikäytäväkerrostalo.

Kytetty pientalo on kaksi tai useampia asuntoja käsittävä pientalo, jossa asunnot liittyvät toisiinsa joidenkin rakennusosien (esim. katoksen tai varaston) välityksellä toisiinsa.

Lamellikerrostalo on vähintään kaksipuolainen asuinrakennus, jossa porrasyksikkö toistuu samanlaisena.

Omakotitalo ks. erillispientalo. Käsitteenä omakotitalo sai virallisen aseman vuonna 1927, kun säädettiin omakotitaloja koskeva laki. Omakotitaloiksi tuolloin luokiteltiin yhden tai kahden perheen talo, joka oli rakennuttajansa omassa käytössä ja johon liittyi puutarha (Kammonen 2005, 32).

Pakettitalo on tyyppitalon tuotteistetumpi versio, joka on kaupallisen yrityksen (talotehtaan) alusta loppuun valmistama tuote. Se hoitaa suunnittelun, osien valmistamisen ja niiden paikalle kuljettamisen sekä valitusta toimitustavasta riippuen myös pystytyksen, talotekniikan, pintakäsittelyn yms. aina ”avaimet käteen”-toimitukseen asti (Kammonen 2005, 25).

Paritalo, josta käytetään myös nimitystä kahden perheen talo. Paritalo muodostuu kahdesta vierekkäisestä asunnosta, joilla on omat sisäänkäynnit.

Pienkerrostalo on mittasuhteiltaan ja luonteeltaan kerrostalo, jossa maantasokerroksessa sijaitsevan asunnon yläpuolella on asunto. Asuntoihin kulku tapahtuu kerrostalomaisesti porraskäytävän välityksellä. Kerrosluku on pääasiassa kaksi, mutta voi poikkeustapauksessa olla myös 2 ja puoli tai kolme.

Pientalo on yhden tai useamman asunnon käsittävä yksikerroksinen tai maksimissaan kolmekerroksinen asuinrakennus, jossa jokaiseen asuntoon on maantasosta oma sisäänkäyntinsä. Yleensä asuntoon liittyy oma asuntopiha.

Päärakennus on rakennusryhmän huomattavin ja tärkein rakennus.

Sivuasunto on usein rakennettu pääasunnon kylkeen ja se on pääasuntoa pienempi. Sivuasunto on liitettävissä tarvittaessa pääasuntoon. Sivuasunto on usein tarkoitettu alkujaan oman perheen käyttöön: itsenäistyväle nuorelle tai isovanhemmille.

Tyyppitalo on yleiskäyttöinen omakotimalli, jota varten on laadittu valmiit piirustukset. Tyyppitalon piirustukset ovat yleensä kaikkien rakentajien käytössä (VR:n tyyppipiirustukset olivat vain sen työntekijöille). Piirustusten lisäksi tyyppitalon suunnitelmiin kului yksinkertainen työselitys ja ainemenekkilaskelmat. Tyyppitaloista tunnetuin esimerkki on rintamamiestalo (Kammonen 2005, 23-25).